

Krasnik

Ontstaan

1

Het Ruiseleedse verbroederingsavontuur met Polen begon op het einde van de jaren 1990. Het was onze naburige stad Tielt, die reeds verbroederd was met Szamotuly en die vriendschappelijke contacten had met een andere Poolse stad Krasnik, die Ruiselede op de mogelijkheden van jumelage wees.

Waarom precies Polen? De basis van de goede contacten tussen diverse Poolse steden én gemeenten en steden in de regio rond Tielt werd gelegd tijdens de Tweede Wereldoorlog. Tijdens het bevrijdingsoffensief van de geallieerden in de zomer en herfst van 1944, waren het immers Poolse troepen (de Eerste Poolse Pantserdivisie en het 24e Regiment Lansiers met regimentsstad Krasnik) onder leiding van Generaal Maczek die grote delen van Zuid-West- en Zuid-Oost-Vlaanderen bevrijdden van de Duitse bezetting. Een gebeurtenis die zijn sporen heeft nagelaten in de naamgeving van straten en pleinen en in de creatie van tal van monumenten. Bovendien werden de contacten met de Poolse oud-strijders vele decennia levendig gehouden.

Op aansporen van Tielt, groeiden Krasnik en Ruiselede tussen 1998 en 2003 steeds dichterbij elkaar toe. De briefwisseling werd intensiever en beide gemeenten stuurden delegaties uit om de zustersteden beter te leren kennen. Zo was bij de opening van het heraangelegde tramplein te Ruiselede reeds een afvaardiging van de Poolse stad Krasnik aanwezig, in het bijzonder omdat het plein werd omgedoopt tot Polenplein, ter nagedachtenis aan de Poolse troepen die de omgeving rond Ruiselede bevrijdden op het einde van Tweede Wereldoorlog.

In 2003 werd de samenwerking verzilverd in een eerste officiële verbroederingsakte die ondertekend werd in Krasnik. Een jaar later ondertekende een Poolse delegatie de officiële verbroederingsakte in Ruiselede en kon het 'verbroederingsbord' geplaatst worden langs de invalswegen van Ruiselede.

Project – Rol van Europa

In 2002 kreeg de verbroedering een meer concrete invulling door de start van een 'jongerenuitwisselingsprogramma'. Het Ruiseleedse jumelagecomité besliste in overleg met contactpersonen te Krasnik een driejaarlijkse cyclus in te voeren, waarbij tijdens *jaar 1* Ruiseleedse jongeren naar Krasnik trekken, tijdens *jaar 2* Poolse jongeren Ruiselede en omgeving bezoeken en het *3e jaar* beschouwd wordt als een rustjaar. Op het weekprogramma staan steeds culturele en historische items, wordt de nadruk gelegd op de Europese context, maar wordt zeker ook ruimte gelaten voor sport, ontspanning en dialoog.

Men opteerde ervoor om de jumelage-activiteiten toe te spitsen op jongeren om de herinnering aan oorlog en vrede, de bevrijding door de Polen en de erkentelijkheid hiervoor van de Ruiseleedse bevolking door te geven aan de volgende generaties. Daarnaast was men van mening dat jongeren meer open staan voor nieuwe culturen en gevoeliger zijn voor de Europese problematiek. Mede daardoor werd dan ook steeds een aanvraagdossier ingediend bij de Europese Unie om, in het kader van het programma Europa voor de burger, financiële ondersteuning te ontvangen. In 2002 en 2009 werd ingegaan op deze aanvraag.

De Ruiseleedse jongeren die in aanmerking komen zijn tussen 16 en 18 jaar oud en dienen allen in Ruiselede, Doomkerke of Kruiskerke te wonen. Men probeert een groep te vormen van 15 à 20 jongeren die telkens begeleid worden door een viertal volwassen vrijwilligers, leden van het jumelagecomité. De

---

1. <http://www.krasnik.pl/>

uitwerking van deze reis is in handen van het gemeentebestuur en het jumelagecomité.

In Krasnik wordt de verdere uitwerking van het programma en het tegenbezoek van de Poolse jongeren verzorgd door de Intrascholengemeenschap van Krasnik. Deze stelt eveneens een groep samen bestaande uit een 20-tal jongeren uit verschillende klassen. De begeleiders zijn leerkrachten.

Op basis van deze regeling bezochten jonge Ruiseledenaren Krasnik in juli 2002, 2005 en 2008 en bracht een groep Polen een tegenbezoek in 2003, 2006 en 2009.

Contacten

Sinds 2003 bezocht het Ruiseleedse gemeentebestuur meermaals Krasnik en de regio Lublin. Daarnaast werden Eerste Schepen Marc De Muynck en gemeentesecretaris Luc De Leersnyder in 2008 gehuldigd voor hun inspanningen op de Poolse ambassade te Brussel. Zij kregen de hoogste eretekens voor hun jarenlange inzet om de banden tussen Ruiselede en de verbroederingsstad Krasnik te bestendigen.

Ook de burgemeester van Krasnik en zijn medewerkers mochten reeds meerdere malen op een hartelijke Ruiseleedse ontvangst rekenen.

Daarnaast werd in 2009 een informeel personeelsuitwisselingsprogramma uitgewerkt. Bij deze 'clercks exchange' bezocht gemeentesecretaris De Leersnyder de stadsdiensten van Krasnik. In april 2009 bezocht een medewerkster van de burgemeester van Krasnik de Ruiseleedse gemeentediensten.

In 2010 ging de tweede editie van deze personeelsuitwisseling door. Maatschappelijk assistent Nele De Leersnyder bezocht Polen van 15 tot 23 maart.

Provincie West-Vlaanderen

Het Provinciebestuur West-Vlaanderen zet zich sinds 2008-2009 in om de band met de provincie Lubelskie sterker aan te halen. Deze samenwerking betekent dat zowel administratieve als financiële ondersteuning mogelijk én beter omkaderd wordt.

Samenvatting:

1993: Begin van de eerste contacten tussen Krasnik en Tielt

1998: Verbroedering Szamotuly – Tielt => aanleiding tot de eerste contacten tussen Ruiselede en Krasnik

1998: Bezoek van een delegatie uit Krasnik aan Ruiselede naar aanleiding van de opening van het heraangelegde Polenplein

2002: Start intensieve briefwisseling tussen Krasnik en Ruiselede

2002: Start jongerenuitwisselingsproject met een bezoek van Ruiseleedse jongeren aan Krasnik

2003: Ondertekening van de officiële verbroederingsakte in Krasnik

2003: Bezoek van Poolse jongeren aan Ruiselede

2004: Bezoek van een Poolse delegatie aan Ruiselede ter gelegenheid van de herdenking van de bevrijding van Ruiselede door Poolse troepen in 1944

2004: Ondertekening van de verbroederingsakte in Ruiselede

2005: Ruiseleedse jongeren bezoeken Krasnik

2006: Bezoek van Poolse jongeren aan Ruiselede

2008: Bezoek van een Poolse delegatie aan Ruiselede ter gelegenheid van de nieuwjaarsreceptie

2008: Secretaris De Leersnyder en Schepen De Muynck worden ontvangen op de Poolse ambassade te Brussel en worden er gehuldigd voor hun inzet voor de ondersteuning van de jumelagebanden met Krasnik

2008: Bezoek van een Ruiseleedse delegatie aan Krasnik ter ere van een veteranenviering

2008: Bezoek van Ruiseleedse jongeren aan Krasnik

2009: Clercks exchange

2009: Deelname aan een jumelagebijeenkomst te Warschau, georganiseerd door de Belgische ambassade

2009: Bezoek van Poolse jongeren aan Ruiselede

2009: Deelname aan een jumelageproject van de VVSG + afsluitende bijeenkomst met Poolse contactpersonen

2010: Bezoek van een Poolse delegatie aan Ruiselede naar aanleiding van de Ruiseleedse nieuwjaarsreceptie

2010: Clercks exchange: maatschappelijk assistent Nele De Leersnyder bezoekt Krasnik

Foto's

Powerpoint 2009

Verslag 2006

Zij kwamen opnieuw in 2006 ..... geschreven door William Coppens :

Poolse jongeren in Ruiselede van maandag 31.07 tot maandag 07.08.2006

Ze waren op zondagmorgen om 6.00 uur vertrokken in KRASNIK, diep in Polen voor een lange en vermoeiende busreis van ruim 1580 km, richting België, eindbestemming Ruiselede.

Stel je voor dat je in Polen, in je gesprekken uitpakt met Ruiselede als jouw vakantiebestemming. Maar het is meer dan vakantie, het is een verbroedering: dat betekent dat je naast de culturele en toeristische activiteiten vooral tijd maakt voor de mens, de contacten en het samenzijn.

Een verbroedering tussen Ruiselede en Krasnik, die zijn oorsprong vindt in het feit dat onze gemeente in 1944 werd bevrijd door de eerste Poolse pantserdivisie o.l.v. generaal Maczek, versterkt door 24ste regiment lansiers (Ulanen) met als regimentstad Krasnik.

Een verbroedering tussen een 20-tal jongeren van 16 -18 jaar van hier, een gemeentelijk project met een analoge groep van daar, gedragen door een schoolgemeenschap.

Waarom jongeren? Om de herinnering aan oorlog en vrede, de bevrijding door de Polen en de erkentelijkheid door te geven aan volgende generaties.

Omdat jongeren opener staan of zullen moeten staan voor nieuwe culturen, voor een groter Europa van 25 landen en omdat zo in Ruiselede een breed draagvlak van interesse in Polen en Krasnik kan ontstaan vanuit die jongeren naar hun broers, zussen, ouders en kennissen toe.

Met kleine oogjes, ietwat onzeker maar ongetwijfeld met grote verwachtingen stapten zij op die maandagmorgen rond 9 uur aan de sporthal uit de bus. Marta, Aneta, Maciej, Jakub, Rafal en alle

anderen die wij het vorige jaar in Krasnik hadden ontmoet, samen met 3 leerkrachten en de 2 buschauffeurs. Anders dan bij de vorige verbodering (drie jaar geleden) hadden wij er nu voor gekozen om hen bij 10 gastgezinnen (ouders van onze deelnemers) onder te brengen. Deze kennismaking met onze vorm van huisvesting, gezinsleven, maaltijden en familiale omgang zou zeker ook verrijkend werken.

De maandag maakten wij vooral tijd voor de checkin, een rustpauze, gevolgd door de officiële ontvangst op het gemeentehuis, afgesloten met een barbecue onder de blauwe hemel en de rustende wieken van Hostens molen.

Regen gooidde het dinsdagprogramma overhoop, onze fietstocht zag zich meteen ingekort tot een namiddagactiviteit, terwijl wij 's morgens noodgedwongen beschutting gingen zoeken in het shoppingcenter van Kuurne. De zon was er net op tijd terug om ons met de nodige warmte te omringen bij het graf van Ritter Algoet in Doomkerke en om een ijsje te gaan likken in de IJshoeve. Zelfs de landelijke wegen liggen er hier verzorgd bij, merkte één van de meisjes op bij onze afsluitende avondropping in de Vlaamse Ardennen. Daarna dook zij net als alle anderen in het bord "frietten met stoverij", kan het Vlaamsers ?

Met open armen en stralende zon werden we de woensdagmorgen in Brugge verwelkomd. Zonder concurrentie het Venetië van het Noorden, beaamden al vlug onze vrienden uit Krasnik, na een wandeling door het oude centrum en een verfrissende boottocht op de Reien. Sinds ons bezoek aan het diepgelovige Polen, wisten wij, dat bij een bezoek aan de O.L.V.- kerk, wij eerst tijd dienden te maken voor een moment van gebed en pas daarna voor het beeld van Michelangelo.

De relikwie van het H. Bloed leidde naar een volgend moment van bezinning en verbondenheid. En dan ... eindelijk naar de zee ! Voor velen voor de eerste maal en dat het dan net niet warm en zonnig genoeg meer was voor een duik in het water leek niemand te deren.

Donderdag werden wij gastvrij in Tielt ontvangen. Als erkentelijkheid van onze zusterstad voor de Poolse bevrijders werden we getrakteerd op een thematische wandeling en een gesmaakte lunch. De namiddagtocht langs de kerkhoven in de Westhoek, afgesloten met een bezoek aan het Flanders Fieldmuseum en The Last Post in Ieper, zorgde voor momenten van stilte en oorlogsherinneringen.

Vrijdag, Brusseldag, regendag. De wandeling langs kerken en Warande eindigde gelukkig in het droge Koninklijke Paleis. Na de middag werd het iets beter en 's avonds wist de zon nog net op tijd de Grote Markt van de nodige kleuren te voorzien voor de obligate foto's.

De familiebrunch van zaterdagmorgen bracht dan weer ouders en jongeren dichter bij elkaar. De door onze gasten meegebrachte filmbeelden van ons bezoek van vorig jaar werden zeer gewaardeerd en brachten even weer Ritter tot leven...

Op naar de eerste kennismaking met de bowling, om daarna af te ronden in een zonovergoten Gent, dat met zijn torens en leien langs Leie en Lieve zeker wist te charmeren.

Vanaf dan tijd voor feesten, dansen en meevieren op de Molenfeesten zowel op zaterdag als zondag. Maar een zondag hoort met een heilige mis te beginnen, opgeluisterd door ons koor, in aanwezigheid van generaal Rosinski en van een volle kerk Ruiseliedenaren. Tekenen van erkentelijkheid en dankbaarheid, die wij ook ervoeren bij de herdenking aan de Vredeskapel.

Een proficiat verdienen onze Ruiseliedse jongeren, die zeer opbouwend en enthousiast deze hele week hielpen sturen. Dat zij ondertussen ook nog tijd vonden om onze gasten van onze frieten, pralines, cubberdons, Brusselse wafels, Gentse babbelluten en ongetwijfeld ook van onze bieren te laten proeven, kan alleen maar toegejuicht worden.

Het afscheid op maandagmorgen was moeilijk en emotioneel. Het gebrek aan een ruime Engelstalige woordenschat herleidde de bedankingen tot enkele elementaire, soms gezochte woorden. Woorden die in hun eenvoud een oprechtheid inhielden die door een stevige handdruk en omhelzing werd bekrachtigd.

Do widzenia ! Tot weerziens Poolse vrienden, in de hoop dat dit benijdenswaardige project in de toekomst verder kan worden gerealiseerd met de steun van gemeentebestuur, de interesse van jongeren, de inzet van de groep begeleiders en de gastvrijheid van de ouders !

[Bekijk hier de fotogalerij](#)²

Van donderdag 3 januari 2008 tot en met maandag 7 januari 2008 kwam er een officiële Poolse delegatie uit onze zusterstad Krasnik op bezoek in de gemeente. De Polen kwamen met vier personen en werden verwacht in de loop van donderdag. Zij bezochten onder andere Brugge, Brussel, Ieper, de verbrandingsoven van MIROM in Roeselare,... Ook waren zij te gast op de jaarlijkse nieuwjaarsreceptie van de gemeente. Daar richtte de burgemeester van Krasnik een kort woordje richten tot de aanwezigen. Zondag 6 januari 2008 waren de Polen aanwezig in de Eucharistieviering. Na de mis zal er een bloemenhulde zijn aan het Monument der Gesneuvelden. Daarna werden de Polen verwacht in het gemeentehuis voor een receptie en de uitwisseling van geschenken. Op maandag 7 januari vertrok de delegatie opnieuw richting Polen.

Verslag 2008

Bezoek aan Krasnik: [verslag](#)³ William Coppens

Personeelsuitwisseling 2010

Ruiselede onderhoudt sinds het einde van de jaren 1990 goede contacten met de Poolse stad Krasnik. Dit uit zich in regelmatige delegatiebezoeken en in het jongerenuitwisselingsproject dat door gaat tijdens de zomermaanden. Vorig jaar startten we met Krasnik eveneens een personeelsuitwisselingsproject op waarbij ambtenaren van beide gemeenten elkaars werking bestuderen gedurende een kort werkbezoek. Vorig jaar bezocht Secretaris Luc De Leersnyder de stadsdiensten in Krasnik en verwelkomden we Grace Lejewoda in het Ruiseleedse gemeentehuis.

Dit jaar trekt maatschappelijk assistente Nele De Leersnyder tussen 15 en 23 maart naar Polen. Zij zal er vooral diverse sociale en maatschappelijke diensten bezoeken maar zal ook deelnemen aan een congres inzake Pools-Oekraïense contacten. Dit laatste kan een meerwaarde bieden aan de Ruiseleedse jumelageplannen om ook de contacten met Oekraïne op te bouwen.

Nele zal op regelmatige tijdstippen verslag uitbrengen over haar ervaringen. Alle verslagen zullen op de [gemeentelijke website](#)⁴ worden gepubliceerd.

We wensen Nele alvast veel succes en een behouden reis!

Dag 1

Nele De Leersnyder verblijft sinds maandag 15 maart in Polen. Na een korte maar vermoeiende reis meldde ze ons het volgende:

Vandaag met een uurtje vertraging in het ondergesneeuwde Warschau (minstens 20 cm sneeuw) aangekomen. In de luchthaven werd ik er opgewacht door Renata, mijn begeleidster voor de dag. Alvorens de lange rit naar Krasnik aan te vatten, leidde Renata me even door Warschau. Tijdens een kort bezoek aan het stadscentrum beklommen we de 30ste etage van het cultureel centrum, vanwaar je

---

2. daisy:820 (fotogalerij)

3. daisy:3471 (Verslag 2008)

4. <http://www.ruiselede.be/WWW/nl/3444.html?branch=1&language=1>

een prachtig zicht hebt op de stad.

De drie uur durende autotocht van Warschau naar Krasnik herinnerde me opnieuw aan de slechte staat van de Poolse wegen. Iets wat ik 8 jaar geleden tijdens mijn bezoek in het kader van het Ruiseleedse jongerenuitwisselingsproject ook al merkte maar (gemakshalve?) vergeten was.

Eenmaal in Krasnik aangekomen werd ik er verwelkomd door stadsambtenaren Monica en Grace. We sloten er de avond af met een avondmaal in The Music Cafe in het gezelschap van de directrice van de plaatstelijke maatschappelijke diensten.

Morgen 16/3 staat een ontmoeting met de burgemeester van Krasnik op het programma en bezoek ik de lokale sociale diensten.

Dag 2

Deze morgen werd ik ontvangen door de burgemeester en de 'vice major' op het stadhuis in Krasnik. Daar werd ik ingelicht over de werking van de verschillende departementen en diensten (economie, financiën, dienst bevolking,...). Enkel de benedenverdieping van het stadhuis is er toegankelijk voor het publiek. Daar bevinden zich de diensten onthaal, bevolking en een dienst waar zelfstandigen zich moeten registreren. Alle andere ambtenaren zijn slechts beschikbaar voor het grote publiek wanneer hiervoor een afspraak wordt gemaakt. Elke maandagavond heeft de burgemeester een spreekuur. Burgers kunnen dan langsgaan en allerhande problemen melden of enkel een gesprek hebben met de burgemeester. Opvallend vond ik het bord met de 'acties voor 2010'. Een handgeschreven schema met daarop alle doelstellingen en plannen voor 2010 (aanleg van nieuwe wegen, aanleg park, contacten met verschillende regio's, ...) en de vermelding van de naam van elke verantwoordelijke per deeltaak.

Na het bezoek aan het stadsbestuur, bezocht ik samen met Eva, directrice van het 'social center' (zeg maar het plaatselijke OCMW), de verschillende sociale organisaties in Krasnik. Een tolk vergezelde ons gedurende de hele dag.

1. Het ziekenhuis:

Gesprek met de directeur:

- Het bezochte ziekenhuis in Krasnik is een publiek ziekenhuis. Private ziekenhuizen worden vooral bezocht door de 'rijkere' bevolking.*
- Elke burger betaalt jaarlijks 9 procent van hun inkomen aan een nationaal fonds. Wie zijn medische zorgen niet kan betalen, kan rekenen op een tussenkomst van dit nationaal fonds. Wie de vergoeding aan dit nationaal fonds niet kan betalen, krijgt hulp van het social center.*
- In het ziekenhuis werken 80 dokters en 350 verpleegsters voor 400 bedden. Ook zij worden betaald met het geld van het nationaal fonds*
- Dankzij Europese subsidies kon het ziekenhuis gerenoveerd worden*

Rondleiding in het ziekenhuis: eigenlijk zeer primitief in vergelijking met onze ziekenhuizen, geen eenpersoonskamers, mensen in de gang, weinig hygiëne, (te) gemakkelijk toegankelijk...

2. Bezoek aan een rusthuis

Opmerkelijk: de kostprijs voor een verblijf (inclusief alle kosten en medische verzorgen) bedraagt vaak 70 procent van het inkomen van de bejaarde. In de meeste gevallen is het pensioen van de bewoners echter te laag waardoor de familie of sociale diensten financiële ondersteuning moeten bieden.

Het rusthuis telt 62 bedden maar beschikt over opvallend kleine kamers. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de personen met diverse aandoeningen of graden van dementie.

3. Self hulp organisation

Voor gehandicapte meerderjarigen die er zelfstandige leren leven. Er worden allerhande workshops en sportieve activiteiten georganiseerd, maar men leert er ook koken en boodschappen doen.

4. Family center

Gelijkaardig met pleeggezinnendiensten bij ons. Kinderen worden via de rechter in een nieuw gezin geplaatst maar behouden het contact met de natuurlijke ouders.

Sociaal werkers volgen de pleeggezinnen op maar zijn hiertoe niet wettelijk verplicht. De sociale begeleiding is dan ook een stuk minder professioneel.

5. Center of social help

Instelling gelijkaardig aan het Vlaamse OCMW. Het centrum werd opgericht met steun van de EU, bestaat 2 jaar en telt 40 werknemers. Het cliënteel bestaat er vooral uit alcoholverslaafden.

Het is de directrice van het centrum die bepaalt of iemand financiële steun krijgt. Zij beslist op basis van een dossier dat door de maatschappelijk assistenten wordt opgemaakt.

De maatschappelijk werkers hebben elk hun regio (specifieke straten en wijken) waarvoor ze werken. Ze bieden sociale hulp, financiële steun, poetsdienst, kledijhulp...

Er worden ook allerhande projecten georganiseerd zoals een ontbijt op Kerstmis of een paasfeest om mensen samen te brengen.

6. Organisatie voor opvang gehandicapten

Vrijwilligers vangen gehandicapte kinderen van alle leeftijden op voor hulp bij huiswerk, ontspanning,... Deze vrijwilligerswerking wordt gefinancierd a.d.h.v. donaties.

De vrijwilligers organiseren regelmatig activiteiten om ouders en kinderen bij elkaar te brengen.

7. Childrens village

Weeskinderen worden er opgevangen in een 14 huizen waar zij worden opgevangen door een 'moeder'. Elke moeder heeft een 5-tal kinderen onder haar hoede. Voorlopig werden nog geen mannen aangesteld om deze kinderen te begeleiden.

Wanneer de kinderen meerderjarig worden moeten ze het huis verlaten maar kunnen nog steeds een bezoek brengen.

In het dorp worden de kinderen en de 'moeders' begeleid door leerkrachten en psychologen.

Dag 3

Vandaag, 17 maart, werd ik ontvangen in het stadhuis. Na de korte rondleiding die ik gisteren al kreeg, stond vandaag een uitgebreide inwijding in de werking van de stadsdiensten op het programma.

In het grote gemeentehuis van Krasnik zijn meer dan 100 personeelsleden werkzaam in diverse grote departementen (administratie, financiën, controle, ...). De departementshoofden vergaderen wekelijks met de burgemeester om de komende taakverdeling te bespreken.

Het gemeentehuis wordt regelmatig door het grote publiek bezocht. Zo moet men er zich wenden voor het afhalen van een paspoort, zaakvoerders van bedrijven moeten er hun bedrijf gaan registreren, horeca-bazen moeten er een jaarlijkse vergunning voor het schenken van alcohol halen en ook voor het betalen van diverse taksen moeten men in het gemeentehuis langsgaan (zo is er in Krasnik nog steeds een belasting op het bezitten van honden).

Vooraf het uitreiken van paspoorten verschilt enigszins met de handelswijze in Belgische

gemeentehuizen. De paspoorten zijn er - sinds kort - ook elektronisch maar de gegevens op deze paspoorten worden niet aangepast wanneer er wijzigingen optreden (vb. adreswijziging n.a.v. een verhuis). Wie verhuist krijgt onmiddellijk een nieuwe identiteitskaart. Gelukkig zijn de paspoorten gratis en moet dus niet voor elke wijziging betaald worden. De gegevenswijzigingen worden doorgestuurd naar de centrale dienst in Warschau waar de nieuwe kaarten worden gemaakt. Het duurt een 2-tal maanden tot een nieuw paspoort bij de eigenaar beland.

Een belangrijk item dat steeds ter sprake komt wanneer je het gemeentehuis van Krasnik bezoekt, zijn de nakende verkiezingen. Zowel op nationaal, regionaal als lokaal vlak staan immers kiesmomenten op het programma. Stemmen kan in Polen vanaf 18 jaar, maar is niet verplicht. Toch brengt ongeveer 48% van de stemgerechtigden een stem uit.

Krasnik heeft een gemeenteraad die bestaat uit 21 verkozen raadsleden. Het aantal leden van de gemeenteraad is er net als bij ons, afhankelijk van het aantal inwoners. Sinds 1998 wordt ook de burgemeester door de kiezers verkozen en niet langer door de raad.

Na het bezoek aan het gemeentehuis, bezochten we nog de zeer verzorgde en uitgebreide bibliotheek en het Pools-Oekraïens centrum dat voor de uitwerking van projecten (vooral inzake politiek, maar ook educatie, natuur, toerisme en economie) kan rekenen op subsidies vanwege Noorwegen (?).

Gedurende de namiddag vertrokken Nele en haar begeleiders naar de Oekraïense stad Lviv om er een tweedaags economisch congres bij te wonen: een autorit van 6 uur en 250 km op zeer slechte wegen.

Het overschrijden van de grens tussen Polen en Oekraïne is echte belevenis. Alles wordt gecontroleerd, alle paspoorten worden gescand, de inhoud van de auto's wordt nagegaan, ... Omdat wij beschikten over een officiële congresuitnodiging kregen we voorrang maar de hele procedure kostte ons toch nog ruim een uur.

Tijdens de rit door Oekraïne viel het verschil in ontwikkelingsgraad met Polen erg op. Het contrast tussen arm en rijk is er enorm groot.

Dag 4 en 5

Op het economisch forum waren een 100-tal genodigden (vooral Polen en Oekraïners) aanwezig om ervaringen uit te wisselen. Het forum werd georganiseerd op initiatief van het gemeentebestuur van Krasnik. Hoofddoel was het bespreken van de huidige en toekomstige economische samenwerking tussen beide landen. Een samenwerking die momenteel enorm bemoeilijkt wordt door de 'grensproblematiek' en het niet-lidmaatschap van Oekraïne in de EU.

De belangrijkste gesprekspartner van Krasnik in Oekraïne is de stad Lviv. Een stad die voor WOII bij Polen behoorde, die daarom nog heel wat Poolse inwoners telt en waarvan Polen zeggen dat het er 'een beetje als thuis is'.

Omdat het congres hoofdzakelijk in het Pools en Oekraïens werd gevoerd, begreep ik helaas niet elke uiteenzetting. Ook mijn tolken lieten het wegens de taalbarrières vaak afweten. Mijn belangrijkste verwezenlijking was er dan ook het verzamelen van nuttige contactgegevens van overheidspersoneel uit Lviv.

Het bezoek aan Lviv werd niet enkel beperkt tot het bijwonen van het congres. We kregen ook ruim de tijd om de stad te bezoeken en kregen hierbij zelfs een rondleiding door de burgemeester die ons als leerkracht geschiedenis heel wat over zijn stad kon vertellen. Lviv is een heel interessante stad, maar telt heel wat historische gebouwen die dringend aan restauratie toe zijn. Lviv ontving in het verleden hiervoor zelfs subsidies vanwege Unesco, die helaas aan andere werkzaamheden (?) werden gespenseerd.

De terugrit werd opnieuw bemoeilijkt door uitgebreide grenscontroles. Na 7 uur bereikten we Krasnik, waar ons een heel rustige avond te wachten stond.

Dag 6

Bezoek aan de stad Lublin, hoofdstad van de regio waartoe ook Krasnik behoort.

Dag 7

Zoals alle Polen ging ik op zondagmorgen naar de mis, samen met minstens 500 gelovigen.

Krasnik telt een 3-tal kerken en per kerk worden 's zondags gemiddeld 5 diensten gehouden.

Na de mis was ik uitgenodigd bij Emilka, één van de studenten die deze zomer nog in Ruisselede was in het kader van het uitwisselingsproject. We vierden er, samen met haar familie, feest vóór Pasen, met tal van Poolse activiteiten.

Dag 8

Op dag 8 stond een interview voor krant en televisie op het programma. Nadien ging ik op stap met Grace, die in het kader van de personeelsuitwisseling vorig jaar in Ruisselede verbleef. Grace leidde me rond in Krasnik en toonde me de kleuterschool, de secundaire school, de nieuwe sporthal, het kerkhof en het centrum voor vrijwilligers.

Zoals in veel Amerikaanse 'highschools' houden ook de scholen in Krasnik elk jaar een jaarboek bij waarin foto's en gebeurtenissen worden vermeld. De oudste boeken dateren er uit de jaren 1990 en vormen een interessante archiefbron.

Op het kerkhof in Krasnik - fel gekleurd door alle bloemen die er op de graven lagen - is het verschil tussen de grafzerken van arm en rijk heel duidelijk op te merken. De bevolking van Krasnik kan reeds voor hun dood een plaats op het kerkhof 'reserveren' en een grafzerk aankopen.

Het centrum voor vrijwilligers brengt vrijwilligers samen en biedt hen opleidingen aan. De organisatie werkt samen met allerlei sociale diensten (vb. rusthuizen) en stuurt vrijwilligers uit waar ze nodig zijn. De vrijwilligers worden gerekruteerd via kranten, flyers en andere media. De respons en interesse is er heel groot.

Dag 9

Tijdens mijn laatste voormiddag in Polen werd ik nogmaals onthaald op het stadhuis van Krasnik waar ik afscheid nam van de burgemeester en zijn adjunct, van mijn begeleiders Monika, Grace en Lucas en alle andere personeelsleden die ik tijdens mijn verblijf ontmoet had.

De rest van de dag werd ingevuld met de autorit naar de luchthaven van Warschau waar ik om 16u20 het vliegtuig nam, terug naar huis...

Het einde van een leerrijk avontuur.

Links

Bezoek Krasnik - jumelage
<http://www.krasnik.pl/>